

Hannah lumoutui lumesta ja jäätelöstä

► Juvalla kesään asti asuva australialainen halusi vaihto-opiskelijaksi maalaiskylään: ”Sain täältä juuri sitä, mitä tilasin.”

Suvi Peltola

Hannah Clancy asettuu istumaan suuren ruokapöydän ääreen Juvan Narilassa. Katse kiertää tarjottavissa: talon emäntä **Heli Riipinen** on asettellut esille omenapiirakkaa, mehua, Domino-keksejä sekä kulhon täydeltä siisteiksi suorakulmioiksi siivutettua vaniljajäätelöä.

– Onko tuo jäätelöä, Clancy kysyy äänessään sekä innostusta että järkytystä.

– Olen kyllä kuullut, että teillä sitä myydään paloina, mutta en oikein silti uskonut, että se olisi totta. Tuohan näyttää enemmän juustotarjottimelta, nuori nainen hihkuu tohkeissaan.

Clancyn reaktion ymmärtää, olisihan pahviin pakatun jäätelön myyminen hänen kotimaassaan Australiassa suorastaan typerää. Herkku sulaisi alta aikayksikön, sillä esimerkiksi näin suomalaisen talven aikaan Clancyn kotikaupungissa Adelaidessa mitataan päivittäin reippaasti yli 30 celsiusasteen lämpötiloja.

Kovin viileiksi kelit eivät muutu edes kesä-heinäkuussa, kun sikäläisillä on talvi. Pakkasan ja lumisateiden perään on turha haikailla.

Tässä valossa ei liene ihme, että Clancy nostaa juuri valkoisena hohtavien hankien näkemisen hänen tähän mennessä neljä viikkoa kestäneen Suomen vierailunsa kohokohdaksi.

– Se (lumi) ei ehkä ole iso juttu teille (juvalaisille), mutta minulle se on. Tulen paikasta, jossa lämpötila vaihtelee lähinnä lämpimän ja todella kuuman välillä, hän huomauttaa.

Riipisten pöydän ääreen Juvalle Clancy päätyi Rotaryn nuorisovaihdon kautta. Ennen vaihtoa hän hädin tuskin osasi osoittaa Suomea maailmankartalta, mutta toisaalta vaihtomaan valinta sujui sittenkin yllättävän helposti.

– Kun ryhdyin kunnolla miettimään, minne todella haluaisin mennä, ja katsella karttaa, Suomesta tuli oikeastaan ainoa vaihtoehtoni, ajatuksen lumesta ja luonnon rauhasta tykätystynyt Clancy kertoo.

Entä miksi juuri Juva?

– Tämä järjestyi Rotaryn kautta, he löysivät täältä minulle isäntäperheen, hän selvittää.

– Sehän meni tosiaan niin, että Suomen Rotarytoimistosta Helsingistä soitettiin, että meillä olisi täällä tällainen Hannah-tyttö vailla kotia. Olen itse Rotary ja kuulun nuorisovaihtotoimikuntaan, mutta viime vuosina Juvan Rotaryn toiminta on keskittynyt lähinnä omaishoitajien kanssa tekemiseen, Heli Riipinen puolestaan taustoittaa.

Koko vaihtokokemus on tärkeä, eivät yksittäiset asiat.

Hannah Clancy

Edellisestä Juvan Rotaryn puolesta paikkakunnalla järjestetystä nuorisovaihdosta on toden totta kulunut aikaa. Riipinen muistelee, että viimeisin Clancyn edeltäjää jäljitettäessä joudutaan palaamaan aina 1980-luvun loppupuolelle asti.

Nyt nuorisovaihtoja on kuitenkin tarkoitus viritellä käyntiin uudestaan, näin aluksi yhteistyössä Rantasalmen Rotaryn kanssa. Itse asiassa Hannah Clancynkin asuu Juvalla ja opiskelee tšekäläisessä lukiossa vain kesäkuun loppuun asti, jonka jälkeen hän siirtyy viettämään vaihtovuotensa jälkimmäisen puolikkaan rantasalmelaiseen perheeseen.

Sitä ennen Heli, hänen puolisonsa **Jouni** ja perheen lapset **Iida**, **Elli** ja

Juho Riipinen suunnittelevat tutustuttavansa australialaisvieraansa monipuolisesti kaikkeen, mitä Juvalla voi nähdä ja kokea.

– Jo nyt olemme käyneet esimerkiksi retkiluistelemassa, Clancyn ”vaihtoisä” Jouni Riipinen mainitsee.

– Kaiken kaikkiaan meillä on mennyt tosi hyvin. Pidämme Hannahia perheenjäsenenä, emmekä ole muuttaneet arkirutiinejamme hänen takiaan. Ihan samalla tavalla minä esimerkiksi komennan häntä siivoamaan huoneensa kuin omia lapsiakin, Heli Riipinen naurahtaa.

Mitä Hannah Clancyn itsensä tulee, hän ei ole asettanut vaihtovuodelleen suuria tavoitteita tai päämääriä siitä, mitä hän ehdottomasti haluaa saavuttaa. Ainoa toivekin on oikeastaan jo toteutunut.

– Halusin päästä näkemään, milaista on elää maalaiskylässä. No, sen olen toden totta saanut, Clancy hymyilee kurkatessaan ulos Riipisten kodin ikkunasta levittäytyvää pelto-maisemaa.

– Tulin tänne avoimin mielin. En yhtään tiennyt, mitä odottaa. Koko vaihtokokemus sinänsä on tärkeä, eivät niinkään yksittäiset asiat, hän lisää.

Tulen paikasta, jossa lämpötila vaihtelee lähinnä lämpimän ja todella kuuman välillä, lumesta haltioitunut australialainen Hannah Clancy sanoo.

SUVI PELT

”Mielestäni suomalaiset ovat...”

Suomalaisten sanotaan olevan loputtoman kiinnostuneita siitä, mitä heistä ajatellaan ulkomailla. Myös Suomessa vierailevien muualta tulevien kommentit tuntuvat kiinnostavan kansaamme.

Hannah Clancy kertoo onnistuneensa ainakin toistaiseksi välttymään pyynnöiltä analysoida suomalaisten ja hänen maanmiestensä australialaisten eroja, mutta periaatteessa nuorella naisella olisi vastaus valmiina.

– En oikein tiedä, mitä sanaa käyttää, mutta mielestäni suomalaiset ovat pintapuolisesti ujoja, mutta kun heidät oppii tuntemaan, he ovat aivan kaikkea muuta, Clancy muotoilee.

Jos ilmiselvintä eli säätiloihin liittyvää eroa ei lasketa, voimakkaimmin Clancyn silmiin ovat pistäneet eroavaisuudet Australian ja Suomen koulukulttuurissa. Hän itse opiskelee yksityisessä lukiossa, jossa opetus on nuoren naisen omien sanojen mukaan erittäin kurinalaista ja yleinen ilmapiiri tiukka.

Esimerkiksi penkkareiden kaltaisen karnevaalin järjestämisestä ei kuulemma kannata edes haaveilla.

– Tykkään enemmän suomalaisesta koulusta, Clancy vakuuttaa.

– Alkuun tosin tuntui vähän omituiselta, kun kaikki muut opiskelijat selvästi tiesivät, kuka minä olen, mutta kukaan ei uskaltanut tulla juttelemaan. Onneksi tutorit auttoivat ensimmäisinä päivinä, ja heidän kauttaan tapasin uusia ihmisiä, hän mainitsee.

